

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Naděždy Řehákové a soudkyň JUDr. Ivanky Havlíkové a Mgr. Ing. Silvie Svobodové v právní věci

žalobce: **B. V.,**
bytem X
zastoupený advokátem JUDr. Ladislavem Koženým
sídlem Sladkovského 13, Kolín

proti

žalované: **Etická komise České republiky pro ocenění účastníků oboje a
odporu proti komunismu**
sídlem nábreží Edvarda Beneše 128/4, Praha 1,

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 12. 6. 2018 č. j. 18014/2017-EKO-35,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů v řízení.
- III. Soud určuje odměnu zástupce žalobce advokáta JUDr. Ladislava Koženého v částce 14 161,84 Kč, která mu bude vyplacena z účtu Městského soudu v Praze do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Žalobce se žalobou ze dne 20. 6. 2017 domáhal zrušení rozhodnutí ze dne 6. 6. 2018 č. j. 12308/2016-EKO-33 ve věci žádosti žalobce o vydání osvědčení účastníka oboje a odporu proti komunismu dle zákona č. 262/2011 Sb. V rámci tohoto řízení podáním ze dne 22. 6. 2018 označeným jako „Rozšíření žaloby ze dne 20. 6. 2017“ podal žalobu proti dalšímu rozhodnutí žalované ze dne 12. 6. 2018 označenému v záhlaví tohoto rozsudku, kterým je rozhodnutí ve věci obnovy řízení týkající se řízení ukončeného právě rozhodnutím ze dne 6. 6. 2017 č. j. 12308/2016-EKO-33.
2. Usnesením Městského soudu v Praze ze dne 24. 5. 2019 č. j. 9 A 115/2017-106 byla žaloba ze dne 22. 6. 2018 proti rozhodnutí ze dne 12. 6. 2018 č. j. 18014/2017-EKO-35 vyloučena k samostatnému projednání a rozhodnutí v řízení vedeném pod sp. zn. 9 A 62/2019, tj. řízení v této věci. O žalobě bylo rozhodnuto rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 24. 5. 2019, č. j. 9A 115/2017-113 tak, že žaloba byla zamítnuta a rozsudek nabyt právní moci.
3. Napadeným rozhodnutím ze dne 12. 6. 2018 rozhodovala Etické komise České republiky podle § 7 odst. 1 zákona č. 262/2011 Sb. o odvolání žalobce proti rozhodnutí Etické komise ze dne 17. 4. 2018 č. j. 18014/2017-EKO-33, kterým byla zamítnuta žádost žalobce o obnovu řízení ze dne 15. 6. 2017 ve věci rozhodnutí Etické komise ze dne 6. 6. 2017, č. j. 12308/201-EKO-33, které nabylo právní moci 8. 6. 2017. Rozhodnutím ze dne 6. 6. 2017 bylo zamítnuto odvolání žalobce proti rozhodnutí Ministerstva obrany ze dne 18. 4. 2016 ve věci žádosti žalobce o vydání osvědčení účastníka odboje a odporu proti komunismu dle zákona č. 262/2011, které bylo právě předmětem přezkumného řízení před Městským soudem v Praze ve věci 9 A 115/2017.
4. Prvostupňovým rozhodnutím ze dne 17. 4. 2018 byla žádost žalobce o obnovu řízení zamítnuta z důvodu, že žalobce odůvodňoval svoji žádost o obnovu řízení řadou písemností, které buď neměly žádnou souvislost s předmětem původního řízení, nebo žalobce nebyl schopen uvést dříve neznámé skutečnosti nebo důkazy, které existovaly v době původního řízení a které žalobce nemohl v původním řízení uplatnit nebo že takto provedené důkazy ukázaly nepravdivými, což bylo podmínkou pro obnovu řízení ve smyslu § 100 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu. Dle prvostupňového orgánu žalobce, ačkoliv byl Etickou komisí výslovně vyzýván, nebyl schopen uvést, v čem spatřuje relevanci uváděných podkladů, jež si má i dle názoru Etické komise sama opatřit s ohledem na posuzování splnění podmínek pro povolení obnovy řízení. Správní orgán I. stupně v řízení o žádosti o obnovu neshledal splnění zákonných podmínek stanovených k povolení obnovy řízení spočívajících v tom, že by byla shledána existence dříve neznámých skutečností a důkazů, které existovaly v době původního řízení a které žalobce nemohl v původním řízení uplatnit a mohly by odůvodňovat i jiné řešení otázky, jež předmětem rozhodování.

II. Rozhodnutí žalované (napadené rozhodnutí)

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

5. Žalovaná v odůvodnění napadeného rozhodnutí vyšla ze zjištění, že žalobce v žádosti o obnovu řízení uvedl, že důvody podání žádosti upřesní po obdržení informací, o které požádal dle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, a jako nový důkaz předložil písemnost Ministerstva vnitra ze dne 12. 10. 1993 pod č. j. P 739/1993. Žalovaná shledala, že tento dokument je informací právního odboru ředitele kanceláře ministra vnitra ve věci žaloby žalobce na náhradu škody z nesprávného úředního postupu, který žalobce spatřoval v odebrání řidičského průkazu. V tomto dokumentu se Ministerstvo vnitra vyjadřuje k duševnímu stavu žalobce a k jeho vnitřnímu přesvědčení, že jakákoliv instituce či činitelé se snaží o poškozování jeho lidských práv.
6. Žalovaná dále uvedla, že žalobce ve své žádosti o obnovu řízení odkázal na pravomocný rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 30. 6. 2016 č. j. 16 C 4/07-461 a následně učinila výčet podání a jejich obsah, kterými žalobce doplňoval svoji žádost o obnovu řízení. Šlo o podání ze dne 14. 7. 2017, ze dne 27. 7. 2017, ze dne 4. 8. 2017, ze dne 8. 8. 2017, ze dne 3. 10. 2017, v nichž žalobce neuvedl žádné konkrétní důkazy ve vztahu k řízení o obnově. Pouze uvedl, že návrh doplní, až bude mít příslušné materiály k dispozici, přičemž podával námitky podjatosti členů Etické komise, navrhoval přerušit řízení do 31. 10. 2017, tj. do doby dodání písemností, které momentálně nemá k dispozici. Dále se odvolal proti usnesení o zamítnutí námítky podjatosti, odvolal se do usnesení, kterým Etická komise přerušila řízení, přičemž po nahlédnutí do spisu dne 2. 11. 2017 vzal své odvolání proti přerušení řízení zpět. Žalovaná uvedla, že žalobce byl v rámci řízení poučován o podmínkách obnovy řízení podle § 100 a násl. správního řádu, přičemž doručil Etické komisi novou žádost o přerušení řízení s tím, že žádal ministra obrany o poskytnutí seznamu osob, jímž byl udělen status dle zákona 262/2011 Sb. se zdůvodněním, a to s tím, že po obdržení uvedeného doplní důvody návrhu na obnovu řízení a předpokládá, že se tak stane do 31. 12. 2017. Tuto žádost žalobce doplnil přípisem z 10. 11. 2017 se sdělením, že není schopen nést náklady na poskytování informací dle zákona 106/1999 Sb. u Ministerstva obrany, a proto požaduje, aby si Etická komise materiály vyžádala sama, jakož i zajistila sjetinu internetu a toto přeposlala žalobci. V návaznosti na uvedené bylo usnesením ze dne 20. 11. 2017 zastaveno odvolací řízení ve věci odvolání žalobce proti usnesení o přerušení řízení a žalobce byl opětovně vyzván ke sdělení, zda-li s ohledem na to, že Ministerstvo obrany účastníkovi neposkytlo informace, trvá na žádosti o přerušení řízení. Dále byl vyzván ke sdělení, jaké konkrétní důkazy navrhuje k provedení. Na to žalobce reagoval přípisem z 30. 11. 2017, v něm však neuvedl žádné informace, a proto byl opětovně přípisem z 5. 12. 2017 vyzván, zdali trvá na přerušení řízení do 31. 12. 2017.
7. Žalované byl dále doručen přípis žalobce z 10. 12. 2017, jímž žalobce podal novou žádost o přerušení řízení z nových důvodů, konkrétně za účelem obstarání materiálu KS Praha č. j. SPR 604/91-Spr 20157/92 a k výzvě, aby jasně sdělil, jaké podklady žádá obstarat a doložit pro účely obnovy řízení, reagoval přípisy ze dne 19. 1. 2018 a 31. 1. 2018, kdy žalobce mj. výslovně uvedl spisy s označením č. j. SPR-604/91+2157/92 KS-Praha a spis 1KZT1067/03, přičemž k žádosti Etické komise neuvedl žádné relevantní skutečnosti. S ohledem na uvedené byla žádost žalobce o přerušení řízení usnesením ze dne 19. 2. 2018 zamítnuta, neboť žalobce nebyl schopen uvést, v čem spatřuje relevanci jím uváděných podkladů. Proti uvedenému usnesení podal žalobce odvolání s odůvodněním, že Etická komise svévolně nezajistila doplnění původních materiálů Ministerstva obrany. O odvolání žalobce bylo rozhodnuto usnesením ze 19. 2. 2018 tak, že jeho odvolání bylo zamítnuto. Následně byl žalobce seznámen s podklady pro vydání rozhodnutí se současným poučením

ze strany etické komise o právech žalobce, o spisovém materiálu, shromážděném v řízení o žádosti o vydání osvědčení účastníka odboje a odporu proti komunismu, přičemž žalobce nahlédl následně do správního spisu dne 9. 4. 2018.

8. Žalovaná dále uvedla, že řízení nakonec vyústilo v rozhodnutí Etické komise ze dne 17. 4. 2018, jímž byla žádost žalobce o obnovu řízení zamítnuta.
9. Žalovaná v napadeném rozhodnutí uvedla odvolací námitky žalobce tak, že žalobce v odvolání podaném dne 24. 4. 2018 uplatnil námitku podjatosti Etické komise jako celku, avšak bez uvedení relevantních skutečností. Podáním ze dne 9. 5. 2018 žalobce doplnil své odvolání o námitku dle § 14 správního řádu a dle žalované ani v tomto doplnění neuvedl ničeho relevantního ve vztahu k předmětu řízení či k řízení jako takovému. Žalovaná tedy vycházela z ustanovení § 100 a násl. správního řádu a z podmínek pro nařízení obnovy řízení. Pojednala o stádiích obnovy řízení a o stěžejní podmínce ustanovení § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu, která vyžaduje pro obnovu řízení, aby vyšly najevo dříve neznámé skutečnosti nebo důkazy, které existovaly v době původního řízení a které účastník řízení, jemuž jsou ku prospěchu, nemohl v průvodním řízení uplatnit nebo se provedené důkazy ukázaly nepravdivými, pokud tyto skutečnosti, důkazy nebo rozhodnutí mohou odůvodňovat jiné řešení otázky, jež byla předmětem rozhodování. Dle žalované žalobce ve svém odvolání ani v jeho doplnění neuvedl, v čem spatřuje ve smyslu § 82 odst. 2 správního řádu rozpor s právními předpisy nebo nesprávnost rozhodnutí nebo řízení, jež mu předcházelo. Ve svém odvolání neuvedl, v čem jsou relevantní jím uváděné podklady, jež si má Etická komise od příslušných institucí opatřit pro účely povolení obnovy řízení. Tvrzení uvedená v odvolání a jeho doplnění nejsou dle žalovaného zcela zjevně relevantní ve vztahu k předmětu řízení o obnově ani k předmětu původního řízení o žádosti o vydání osvědčení dle zákona č. 262/2011 Sb., aby se jimi mohla Etická komise relevantně zabývat, a proto nemohla než rozhodnout tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

III. Žaloba

10. Žalobce ve svých žalobních podáních, a to jak z 22. června 2018, což je podání, jimiž rozšiřoval původní žalobu ze dne 20. 6. 2017, tak v doplnění tohoto podání prostřednictvím ustanoveného svého právního zástupce ze dne 23. 3. 2020 namítal, že žádost na obnovu řízení podal proto, že existují, a žalobce předložil, nové skutečnosti, rozhodnutí a důkazy, které nemohl použít v původním řízení bez své viny a navrhl provedení důkazů, kterými jsou podání žalobce z 22. 6. 2018, ze dne 24. 8. 2019, ze dne 4. 5. 2019, ze dne 24. 10. 2019, a ze dne 27. 11. 2019, které označil jako přílohu č. 1 až 5 a dále i žaloba ze dne 20. 6. 2017, Kromě uvedeného navrhl, aby soud provedl znalecký posudek ve věci metodiky zločinu komunismu a reálné možnosti v inkriminované době odporu komunismu dle zákona č. 62/2011 Sb. učinit něco, co by skutečně situaci řešilo, jakož i hodnocení reálného dopadu na celospolečenský dopad. Navrhl dokazování spisem Krajského soudu v Praze Spr 604/91, Spr 2157/1992 a Spr 536/2006, jakož i spisem Obvodního soudu pro Prahu západ sp. zn. 30 Sp 1112/2006 a dalšími spisy Městského soudu v Praze, Okresní prokuratury v Kladně, Nejvyššího správního soudu, Městského úřadu v Čáslavi, Krajského úřadu Středočeského kraje, Ministerstva spravedlnosti ČR, Nejvyššího státního zastupitelství i rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 4 ve věcech označených v žalobě. Žalobce dále učinil rekapitulaci řízení o jeho žádosti o vydání

osvědčení účastníka odboje a odporu proti komunismu a dále řízení o podání žádosti žalobce o obnovu řízení a úkony, které v těchto řízeních byly učiněny a podání, která učinil.

11. V závěru žaloby žalobce uvedl, že není pravdou, že by neuvedl, v čem spatřuje ve smyslu § 82 odst. 2 správního řádu rozpor s právními předpisy nebo nesprávnost rozhodnutí v řízení, jež mu předcházelo. Žalobce v odvolání uvedl, v čem spatřuje relevancím uváděných podkladů, jež si má Etická komise pro účely předmětného řízení o obnově opatřit s ohledem na posuzování naplnění podmínek pro povolení obnovy řízení. Trval na tom, že jeho tvrzení uvedená v odvolání a doplnění jsou zjevně relevantní ve vztahu k předmětu řízení o obnově a Etická komise se jimi nesprávně nezabývala. Z uvedených důvodů žalobce navrhl, aby napadeného rozhodnutí ze dne 12. 6. 2018 jakož i další rozhodnutí, a to Ministerstva obrany ze dne 18. 4. 2016 a další rozhodnutí etické komise ze dne 25. 7. 2017 byla změněna tak, že se povoluje obnova řízení. Vyhovuje se námitce podjatosti a podanému odvolání žalobce a napadená rozhodnutí se ruší.

IV. Vyjádření žalované

12. Žalovaná ve svém vyjádření k žalobě uvedla, že žalobce se ve své žalobě nijak nevyjadřuje k napadenému rozhodnutí vydanému v rámci řízení o obnově řízení, resp. se ani nijak nevyjadřuje k řízení, jež napadenému rozhodnutí předcházelo. V této souvislosti se žalovaná nemá k čemu vyjádřit. Nicméně pro úplnost se žalovaná vyjádřila k žalobnímu bodu, v němž žalobce odkazuje na svůj žalobní návrh ze dne 20. 6. 2017, který přiložil k žalobě, a v němž uvedl, že žalovaný úmyslně v rozporu se zákonem neprovedl důkazy jím navržené a rovněž Úřad dokumentace a vyšetřování zločinů proti komunismu (ÚDV) zcela úmyslně jakkoliv šetření *v jeho věci* neprováděl. Úmyslné neprovedení šetření se vztahu k materiálu NO OS SNB Kutná Hora ze strany ČR + ÚDV- PČR. Je zneužíváním a upíráním nároku žalobce dle zákona č. 262/11 Sb.
13. K tomuto žalovaná konstatovala, že žalobce v průběhu *odvolacího řízení opakovaně uváděl*, že v řízení o jeho žádosti o vydání osvědčení účastníka odboje a odporu proti komunismu dle zákona č. 262/2011 Sb., jsou úmyslně nešetřeny některé skutečnosti a jde o perzekuci vůči žalobci. Co se týče výsledků šetření Úřadem dokumentace a vyšetřování zločinů komunismu spisový materiál obsahuje celkem dva přípisy tohoto úřadu označené jako „výsledky šetření.“ Ve výsledku šetření ze dne 13. 4. 2012 ÚDV uvedlo, že žalobce prochází 19 spisy ÚDV, kdy *„předmětem jeho [žalobce] opakovaných podání jsou jednak skutečnosti ve vztahu k jeho vyloučení z gymnázia pro studující při zaměstnání ve šk. roce 1986/87, dále stížnosti na údajné zneužití psychiatrie vůči jeho osobě a stížnosti proti postupu policejních orgánů. V žádném z uvedených spisů nejsou přítomny jakékoliv informace o tom, že by jmenovaný vykonával protistátní činnost. Pro úplnost zasíláme kopie relevantních materiálů.“*
14. Uvedené relevantní materiály tvoří dopis redaktorky Rudého práva ze dne 2. 10. 1987, dopis žalobce ze dne 5. 5. 1988 a dopis ředitele Gymnázia pro studující při zaměstnání ze dne 9. 1. 1988.
15. Ve výsledku šetření ze dne 1. 12. 2015 uvedlo ÚDV v reakci na žádost ministerstva o zaslání spisu ÚDV-4/VvP-2001 příp. ÚDV-41/VvP-2001 (a to s ohledem na to, že žalobce tento spis žádal opatřit): *„z šetření v našich evidencích vyplývá, že ke jmenovanému*

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

neevidujeme spis ÚDV-4/VvP-2001, ale ÚDV-41/VvP-2001. Vzhledem k tomu, že byl tento spis dne 4. 11. 2015 zapůjčen na OSZ v Havlíčkově Brodě, Vám ho současně nemůžeme zaslat.
“

16. Z uvedeného tedy nelze mít za to, že „UDV zcela úmyslně jakkoliv šetření v mé věci neprováděl“ jak uvádí žalobce, resp. výše uvedené svědčí právě o opaku.
17. Ohledně žalobcem tvrzeného neprovádění šetření „vztahu k mat NO [pravděpodobně, nepřátelská osoba] OS SNB K. Hora“ žalovaná uvádí, že v této věci Archiv bezpečnostních složek, mající v gesci správu materiálů bývalých bezpečnostních složek, ničeho nedohledal, nelze však mít za to, že ohledně osoby žalobce neprovedl důsledné šetření.
18. Žalovaná se dále vyjadřovala k žalobnímu návrhu ze dne 20. 6. 2017, konkrétně k námitkám rozsudkem Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 30. 6. 2016 pod čj. 16 C 4/2007-461. K tomuto žalovaná uvádí, že rozsudek, na který žalobce odkazuje, byl pouze z části přiložen k podání účastníka řízení ze dne 24. října 2016 (č. j.: žalované 12308/2016-EK-9). Ze žalobcem poskytnuté části lze toliko vyčíst výrok rozhodnutí, který zní: „žalovaná je povinná zaslat žalobci do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku omluvu v znění: Psychiatrická nemocnice Havlíčkův Brod (dříve Psychiatrická léčebna Havlíčkův Brod) v letech 1974 - 1976 nezákonně hospitalizovala pana B. V., nar. X, za což se mu omlouvá.“ K citovanému žalovaná uvádí, že z výroku nijak nevyplývá, že by byl žalovaný nezákonně z politických důvodů vězněn, jak uvádí. Z uvedeného ani nevyplývá žádná činnost žalobce, kterou by žalovaná mohla posuzovat s ohledem na případné naplnění podmínek některé z forem odboje a odporu proti komunismu dle § 3 zákona č. 262/2011 Sb. Sám žalobce pak ani v žalobě ani v průběhu správního řízení před orgánem prvního a druhého stupně netvrdil, za jakou případnou protikomunistickou činnost měl být z politických důvodů hospitalizován. Samotná nezákonná hospitalizace by bez prokázané protikomunistické činnosti žalobce nemohla naplnit podmínky některé z forem odboje a odporu proti komunismu dle § 3 zákona č. 262/2011 Sb.
19. S ohledem na uvedené se pak ani žalovaná nemohla částí rozsudku čj. 16 C 4/2007-461 v řízení zabývat, neboť uvedený rozsudek nemá souvislost s předmětem řízení.
20. Co se týče spisu „KSZ-Praha,“ není zřejmé, jaký spis má žalobce na mysli a vzhledem k tomu, že jej ani blíže nijak neidentifikuje (například co mělo být jeho obsahem), nelze se k tomuto ani v obecné rovině jakkoliv vyjádřit.
21. Na základě shora uvedeného a vzhledem k tomu, že ve správním řízení před správním orgánem nebyly shledány důvody k obnově řízení žalobce, považuje žalovaná žalobní návrh za nedůvodný a navrhl, aby soud podanou žalobu zamítl.

V. Jednání před soudem

22. Zástupce žalobce při jednání před soudem poukázal na podanou žalobu, na níž žalobce setrvává. Žalobce sám ve svém přednesu uvedl, že Ministerstvo vnitra navázalo na metodiku dřívějšího Ministerstva vnitra, namítal, že věc nebyla posouzena ve vztahu k osobám JUDr. Pitharta a systému Václava Havla a dalších a k systému Charty 77 s tím, že uvedené seskupení nemělo pro odboj smysl. Tvrdil, že musí existovat evidence, v níž by

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

byl žalobce veden. Zopakoval požadavek na provedení znaleckého posudku k otázkám, zda byly splněny okolnosti zákona č. 262/2011 Sb. tím, že byl vězněn v psychiatrické léčebně (odkázal na již zmíněný rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové), v tom, že podával trestní oznámení na veřejné činitele.

23. Zástupce žalované uvedl, že skutečnosti uvedené v přednesu žalobce včetně návrhu důkazu znaleckým posudkem již mohly být uplatněny v původním řízení a žalovaná se se všemi tvrzeními žalobce vypořádala v napadeném rozhodnutí.
24. Při jednání soud neprovedl dokazováními žalobcem navrženými důkazy jak v žalobě, tak v doplněném podání a znaleckým posudkem, Znalecký posudek žalobce požadoval k posouzení podmínek zákona č. 262/2011 Sb. k vydání osvědčení, což je právní otázka, pod kterou lze vyhodnotit skutkový stav věci a to je úkolem soudu, nejde o znaleckou činnost. Ohledně podání navržených k důkazu v doplnění žaloby bylo při jednání vyjasněno, že jde o podání (tedy dosavadní tvrzení žalobce) a to datovaná v době po vydání napadeného rozhodnutí, vztahují se k žalobám a dvě z nich jsou vlastní žaloby žalobce. Soud proto neshledal jejich potřebu a úlohu jako důkazu.

VI. Posouzení věci městským soudem

25. Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které předcházelo jeho vydání podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb. soudního řádu správního (dále jen s. ř. s.), a to v mezích žalobou uplatněných námitek a dle skutkového a právního stavu, který tu existoval v době vydání napadeného rozhodnutí (§ 75 odst. 1 s.ř.s.).
26. Žaloba není důvodná.
27. V souzené věci je žalobou napadeno rozhodnutí, jímž byla zamítnuta žádost žalobce o obnovu řízení dle § 100 odst. 6 správního řádu z důvodu, že žalobce neuvedl a neprokázal skutečnosti, které by odůvodnily nařízení obnovy řízení dle § 100 odst. 1 správního řádu. Z podkladů správního řízení, zejména z návrhu žalobce na obnovu řízení ze dne 15. 6. 2017, vyplývá, že důvod obnovy řízení byl žalobcem spatřován v nesprávném rozhodnutí Ministra obrany ze dne 18. 4. 2006, avšak ve vztahu k této věci v rozhodnutí Etické komise ze dne 6. 6. 2017 vydaném v řízení o žádosti žalobce o vydání osvědčení účastníka odboje a odporu proti komunismu podle zákona č. 262/2011 Sb., které nabylo právní moci a bylo pravomocně přezkoumáno soudem, jak je již uvedeno výše. Návrh na obnovu řízení obsahuje odkazy na pravomocný rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 30. 6. 2016, který měl potvrzovat, že žalobce byl nezákonně vězněn z politických důvodů s tím, že se s tímto rozsudkem Etická komise řádně v řízení o vydání osvědčení nevypořádala. Dále žalobce v návrhu na obnovu řízení poukázal na to, že se mu možná podaří získat materiál dokazující alespoň některé jeho politické aktivity ve lhůtě cca do ¼ roku. Uvedl, že na jeho osobu byly u orgánů Policie založeny dva silné šanony, požadoval vyžádat znalecký posudek ohledně posouzení, zda lze z hlediska vydání osvědčení o odboji a odporu proti komunismu bagatelizovat trestní oznámení na úřední osoby a veřejná vystoupení na ochranu práv a majetku a neuznávat je jako odpor proti komunismu a jeho oslabení. Jako novou skutečnost požadoval zajistit a doplnit písemnost Ministerstva vnitra P 739/93 ze dne 12. 10. 1993 a mat. GP-Praha č. j. VII/1Sg 3048/90. Dále se žalobce vyjadřoval k práci Etické komise a k vedení Charty 77 a uvedl, že může doložit, že represe

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

vůči jeho osobě pokračovaly i po datu 17. 11. 1989.

28. Soud zjistil, že podané odvolání je stěžejní v námitce podjatosti dle § 14 správního řádu, a to podjatosti Etické komise jako celku, kdy žalobce zdůvodňoval, že jím jmenovaní členové Etické komise navazují na praktiky vůči osobě žalobce užívané v době vymezené zákonem č. 480/91 Sb., zejména po jeho signatářství charty 77 v roce 1982 a navazují také na praktiky Policie v Kutné Hoře a Státní bezpečnosti Nymburk. Uplatnil kritiku samozvaného vedení a elity určitých osob, kterým šlo jediné o osobní prospěch. Uvedl, že prezentace vyhlášky č. 120/766 Sb. je členům Etické komise zcela cizí. Zmínil samozvané vedení Charty 77, jejímž jediným zájmem je, aby nebyly rozkryty zločiny komunismu.

Odvolání doplnil námitkou podjatosti dle § 14 správního řádu vůči předsedovi Etické komise z obdobných důvodů represe nezákonnosti a pokračující svévole ve vztahu k osobě žalobce a dále zopakoval i podjatost vůči ostatním členům Etické komise s tím, že tato komise dle jejich praktik nemůže aktivitu žalobce a nezjištěné postoje pochopit. Dále se vyjadřoval k osobám veřejného života k osobě Václava Havla, k osobě JUDr. Rychetského, JUDr. Pitharta a dalších.

29. S ohledem na citovanou právní úpravu a obsah návrhu na obnovu řízení a podané odvolání soud posuzoval, zda se napadené rozhodnutí návrhem žalobce na obnovu řízení zabývalo a zda seznalo nové skutečnosti a důkazy, které by ve smyslu § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu odůvodňovaly nařízení obnovy řízení.
30. Podle § 100 odst. 1 správního řádu řízení před správním orgánem ukončené pravomocným rozhodnutím ve věci se na žádost účastníka obnoví, jestliže vyšly najevo dříve neznámé skutečnosti nebo důkazy, které existovaly v době původního řízení a které účastník, jemuž jsou ku prospěchu, nemohl v původním řízení uplatnit, anebo se provedené důkazy ukázaly nepravdivými (písm. a), nebo bylo zrušeno či změněno rozhodnutí, které bylo podkladem rozhodnutí vydaného v řízení, které má být obnoveno, (písm. b), pokud tyto skutečnosti, důkazy nebo rozhodnutí mohou odůvodňovat jiné řešení otázky, jež byla předmětem rozhodování.
31. Vychází ze podání žalobce a podkladů řízení, a to jak ve věci vydaného rozhodnutí ze dne 6. 6. 2017, kterým byla v odvolacím řízení zamítnuta žádost žalobce o vydání osvědčení účastníka odboje a odporu proti komunismu, tak ve věci žádosti o obnovu řízení, městský soud po srovnání argumentů žalobce k obnově řízení neshledal žádné nové skutečnosti, které by obnovu řízení odůvodňovaly. Je tomu tak ze dvou hlavních důvodů.
32. Předně žalobce v podané žalobě i v doplnění žaloby ve věci obnovy řízení neuváděl žádné konkrétní skutečnosti, které by byly nové a nebyly již uplatněny v původním řízení ve věci, jež by mělo být obnoveno, jednak žádal obnovu s tím, že tyto skutečnosti, res. důkazy teprve předloží, o čemž svědčí i průběh celého řízení o obnově tak, jak bylo již rekapitulováno v rámci napadeného rozhodnutí a dále jen označoval blížeji neuvedené písemnosti či materiály čísly a daty v jeho podáních pouze zkratkami, ale svědčícími o jejich znalosti žalobce v minulosti. Z podání žalobce v návrhu na obnovu řízení i z dalších podání a ostatně i ze žalobních tvrzení souhrnně, nicméně seznatelně vyplývá, že žalobce v rámci obnovy řízení teprve hodlá došetřovat skutečnosti, které mu chybí v tom, aby jeho vystupování v rozhodné době totalitního režimu bylo uznáno za odboj či odpor proti

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

komunismu, že měl kvalifikované zásluhy na vedeném odboji. Po celé řízení před žalovanou dával najevo, že tyto skutečnosti budou zjištěny, resp., musí být zjištěny, když na žalobce byly v rozhodné době vedeny spisy u orgánů SNB či Státní bezpečnosti, resp. když vedl různá řízení před soudy. Z jím předložených podání však nelze zjistit žádné konkrétní skutečnosti s relevancí pro vydání osvědčení jdoucí nad rámec toho, co již bylo zjišťováno, vypořádáno i přezkoumáno soudem ve vztahu k věcnému posouzení žádosti v rozhodnutí žalované ze dne 6. 6. 2017. Žalobce předložení nových důkazů z důvodů nedostatku finančních prostředků požadoval následně po Etické komisi, aniž by sám konkretizoval, jaké materiály má Etická komise obstarat a jaké aktivity žalobce nad rámec již posuzovaných jednání žalobce v rozhodnutí ze dne 6. 6. 2017, se mají týkat. Žalobce tak řízení o obnově učinil prostředkem k získání dalších materiálů, o nichž si ani sám není jist, zda vypovídají o síle odboje či odporu proti komunismu potřebné k vydání osvědčení. To ostatně vyplývá z toho, že žalobce požaduje v rámci obnovy řízení provést důkaz znaleckým posudkem, který by teprve určil, jaké postoje lze uznat za postoje škodící, zeslabující či podlamující tehdy panující komunistický režim. Žalobce svá podání také poměrně zmateně a nesourodě doplňuje, když zmiňuje osoby tehdejšího disidentského prostředí, sílu, jejichž aktivit v podstatě popírá, takže je zřejmé, že v rámci obnovy řízení by měla být srovnávána jeho zásluha oproti konkrétním osobám, které působily v tehdejší disentu. Žalobce nepředkládá, ale ani nepopisuje žádné své konkrétní aktivity, které existovaly, avšak nemohly jím být uplatněny v původním řízení. Předmětem obnovy řízení nemůže být požadavek žalobce na to, aby žalovaná za žalobce opatrovala důkazy, nezíská-li ze strany žalobce relevantní tvrzení, opírající se alespoň o konkrétní události, jevy, jednání, jichž se účastnil a které nebylo možné zhodnotit v původním řízení. Žalobce to, co nyní předkládá a požaduje po Etické komisi mohl stejně tak předkládat a požadovat již v původním řízení, institut obnovy řízení tak nemůže nahrazovat původní řízení a být prostředkem dalšího šetření okolností zapojení žalobce do odboje a současně i přezkumu původního rozhodnutí z důvodu nesouhlasu žalobce ze závěry rozhodnutí ze dne 6. 6. 2017.

33. Jak vyplývá z napadeného rozhodnutí a ze správního spisu, žalobce byl ke svým konkrétním podáním v průběhu řízení několikrát poučován o povaze řízení o obnově, o podmínkách obnovy řízení, v řízení bylo vyčkáváno předložení nových skutečností, které avizoval z důvodu podání svých žádostí o informace, žalobce byl veden k tomu, aby podal, tedy alespoň popsal konkrétní skutečnosti, které jej vedou k vyžádání dalších poznatků a informací o jeho zapojení do odboje, aby případně bylo relevantní obstarat další důkazy, avšak žalobce vlastně neustále trval na skutečnostech, které již byly v původním řízení posuzovány a které nepostačovaly k posouzení jeho osoby jako „bojovníka“ či „odporovatele“ proti komunismu ve smyslu zákona č. 262/2011 Sb. Žalobci byl tedy dán dostatečný prostor k prokázání, že jím uplatňovaná podmínka obnovy řízení je splněna, to se mu však nepodařilo a to ani v součinnosti se žalovanou, V původním řízení bylo nájisto postaveno, jaká jednání (s vysokou mírou rizika a nebezpečí veřejného projevu) zákon považuje za hodné vydání osvědčení a v rámci těchto zákonných požadavků byla již posuzována jednání žalobce, o nichž pojednává žalobcem nyní opakovaně uplatňovaný rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové a další skutečnosti zjištěné Úřadem dokumentace a vyšetřování zločinů komunismu, jak se k nim vyjadřuje i žalovaná ve vyjádření k žalobě. Žalovaná se v napadeném rozhodnutí vypořádala i s námitkami podjatosti, které žalobce v průběhu řízení vznášel vůči Etické komisi a jejím členům s odkazem na rozhodnutí o těchto námitkách, které jsou založeny ve správním spise.

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

34. Žalovaná ve svém vyjádření k žalobě rovněž neměla možnost se jinak vyjádřit než k bodu žaloby v „rozšíření žaloby ze dne 22. 6. 2018“, který zcela zřetelně odkazoval na žalobcovu žalobu ze dne 20. 6. 2017, tedy se vztahoval k původnímu řízení ve věci vydání osvědčení.
35. Městský soud ani z doplnění žaloby ze dne 23. 3. 2020 neshledal kromě obecného odůvodnění podmínek obnovy řízení a návrhu důkazů, které soud neshledal relevantními pro provedení dokazování, což při jednání před soudem odůvodnil, a kromě rekapitulace řízení o žádosti žalobce o vydání osvědčení a o obnovu řízení žádné nové skutečnosti a důkazy, které žalobce nemohl uplatnit v původním řízení a které by mohly přivodit pro něj příznivější rozhodnutí ve věci.
36. Soud z poznatků původního řízení i z jiných řízení o žalobách žalobce seznal, že ustanovený zástupce i při poskytování právní pomoci je vázán pokyny žalobce a respektuje vůli žalobce projevenou v obsahu jeho podání, proto v tomto smyslu je třeba vnímat zastoupení žalobce, a obsah doplnění žaloby i přes poskytnutou právní pomoc.
37. Ze všech shora uvedených důvodů Městský soud v Praze neshledal důvody pro zrušení napadeného rozhodnutí, neboť žalovaná v souladu se zákonem posoudila, že není splněny podmínky nových skutečností a důkazů, které by ve smyslu § 100 odst. 1 písm. správního řádu odůvodňovaly obnovu řízení. Z uvedených důvodů Městský soud v Praze podanou žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. jako nedůvodnou zamítl.
38. Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 62 s. ř. s. Žalobce nebyl ve věci úspěšný, avšak náklady řízení mu v souvislosti s řízením u soudu nevznikly, neboť byl osvobozen od soudních poplatků a právní zástupce mu byl ustanoven soudem.
39. Výrok o odměně zástupce žalobce, kterým je advokát, je dán částkou 14 889,05 Kč vycházející z vyúčtování zástupce žalobce na č. l. 92 po úpravě zaznamenané v úředním záznamu a po konzultaci se zástupcem žalobce na č. l. 98 spisu. Odměna právního zástupce činí za 3 úkony právní služby, převzetí věci, doplnění podání žalobce (doplnění žaloby) a účast u jednání soudu (každý úkon po 3 100 Kč dle 7 a § 9 odst. 4 písm. d) vyhlášky č. 177/1996 Sb. částku 9 300 Kč. dále za 3 x paušální režijní náklady dle § 13 odst. 3 cit. vyhl. po 300 Kč částku 10 200 Kč. N Náklady cestovného činí za cestu na jednání soudu dne 16. 6. 2021 osobním automobilem Octavia combi SPZ X na trase Kolín – Praha a zpět, celkem 140 km při ceně benzínu 27,80 – Natural 95 a při spotřebě 7,4 l/100 km částku 288,008 Kč, náhrada za použití silničního vozidla dle vyhl. činí 616 Kč (4,40 Kč/km). Uvedené s připočtením náhrady za ztrátu času za 6 započatých půlhodin 6 x Kč 100 (600 Kč), pak činí celkovou částku odměny za právní zastoupení ve výši 11 704 Kč. S připočtením daně z přidané hodnoty ve výši 2 457,84 Kč, kterou je advokát povinen odvést za poskytnuté služby činí celková částka odměny zástupce žalobce 14 161,84 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 16. června 2021

JUDr. Naděžda Řeháková v. r.
předsedkyně senátu